

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/591/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413203302
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413203302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci navrhovateľa D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXX/XX, M., zastúpeného JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Žiar nad Hronom, ul. SNP 94, proti odporkyni T. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. X, Y., zastúpená Mgr. Petrom Arendackým, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Čapkova 2, Bratislava, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/38/2013-40 z 01. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa o vypratanie nehnuteľnosti, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu Mgr. Petra Arendackého vo výške 2.153,44 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 714,14 € k rukám právneho zástupcu Mgr. Petra Arendackého v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd vo veci samej zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal uložiť odporkyni povinnosť vypratať nehnuteľnosti v jej spoluvlastníckom podiele (1), ktoré jej daroval, po tom, čo ju požiadal o vrátenie daru. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností každý v 1, pričom svoj podiel odporkyňa nadobudla od svojho v tom čase manžela - navrhovateľa - darovacou zmluvou zo dňa 11.03.2009 z jeho výlučného vlastníctva. V darovacej zmluve vzala odporkyňa na vedomie, že darca sa môže domáhať vrátenia daru podľa § 630 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov, za ktoré sa bude považovať opustenie spoločnej domácnosti obdarovanou počas manželstva na viac ako jeden mesiac, alebo rozvod manželstva z jej viny. Dňa 26. 09. 2012 bolo manželstvo účastníkov rozvedené; XX. XX. XXXX navrhovateľ požiadal odporkyňu o vrátenie daru z dôvodu porušenia podmienok darovacej zmluvy. Vzhľadom na tento jednostranný právny úkon potom žiadal, aby súd uložil odporkyni povinnosť darované nehnuteľnosti vypratať. Súd vykonaným dokazovaním po oboznámení sa s priestupkovými spismi, s výpoveďami bezprostredných svedkov, ako aj z obsahu rozvodového spisu zistil, že odporkyňa opustila spoločnú domácnosť s navrhovateľom z dôvodu jeho agresívneho správania voči nej, preto nemohlo dôjsť zo strany odporkyne k hrubému porušeniu dobrých mravov voči navrhovateľovi, a teda nevznikol právny dôvod vrátiť mu dar. Jednostranný právny úkon, ktorý urobil navrhovateľ voči odporkyni, považoval súd za neplatný. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by nastali skutočnosti, uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Preto súd návrh na vypratanie nehnuteľnosti zamietol.

V zmysle § 148 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) súd rozhodol o trovách štátu tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Žiar nad Hronom v súvislosti s vyplatením svedočného sumu 63,04 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Trovy úspešnej odporkyne predstavujú trovy právneho zastúpenia jej advokáta za úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Odmena za 1 úkon právnej služby je 419,94 €. Štyri úkony právnej služby spolu s režijným paušálom po 7,81 €, spolu s cestovnými náhradami z miesta sídla advokátskej kancelárie do miesta súdu a späť na dve pojednávania pri použití osobného motorového vozidla Toyota Avensis, s priemernou spotrebou 5,8 l nafty na 100 km pri náhrade za spotrebu pohonných látok predstavujú 27,53 € (5,8 x 348 km/100 km x 1,364 €), prepočet základnej sadzby 348 km x 0,183 €, 63,68 € a spolu s náhradou za premeškaný čas za 10 polhodín po 13,01 €, celkom trovy právneho zastúpenia odporkyne predstavujú 2.153,44 €. Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia k rukám advokáta odporkyne.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietol zle vypočítanú a nadhodnotenú cenu jedného úkonu právnej služby, pretože predmet sporu nie je možné určiť a jeden úkon právnej služby má byť 60,07 €. Sudca na pojednávaní odmietol vypočítať jeho argumenty a vyjadrenia na obvinenia odporkyne a na ďalšom pojednávaní sa nemohol zúčastniť z dôvodu svojej pracovnej cesty, preto nemohol reagovať na vymyslené a tendenčné obvinenia odporkyne. Súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd odvolania v zmysle § 205 ods. 1 prvá veta O. s. p. pod sankciou odmietnutia odvolania odvolacím súdom podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p.. Navrhovateľ doplnil a spresnil svoje odvolanie, v ktorom podrobne popísal vzťahy medzi ním a odporkyňou; návrh, ako má odvolací súd rozhodnúť, neuviedol. K odvolaniu priložil listinné doklady (č. l. 60 - 69 p. v.).

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 630 citovaného zákona darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Vyššie citované zákonné ustanovenie umožňuje osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý môže darca vyvolať tým, že jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie daru. Darca tak môže urobiť vtedy, keď sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 61/1997, R 88/1998). Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Takýmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napr. fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci. K uvedenému správaniu obdarovaného môže dôjsť v akomkoľvek časovom odstupe od uzavretia darovacej zmluvy. Za právne relevantné zákon považuje len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo; nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. V prípade, že dôjde k platnému jednostrannému úkonu darcu, domáhajúceho sa vrátenia daru, je obdarovaný povinný vrátiť dar; v opačnom prípade sa darca môže domáhať vydania veci.

Zo spisového materiálu v prejednávanej veci vyplýva, že dňa 05. 03. 2009 podala odporkyňa na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na rozvod manželstva, v ktorom uviedla vážne problémy s manželom, trvajúce od roku 2005. Manžel ju vyhadzoval z rodinného domu, zakazoval jej stretávať sa s deťmi z prvého manželstva, už v tom čase spoločne nehospodárili; fyzicky a psychicky ju týral; dňa 03. 03. 2009 ju vo večerných hodinách fyzicky napadol tak, že túto skutočnosť nahlásila na políciu, čo už v minulosti urobila dva krát. Dňa 12.03.2009 však návrh na rozvod zobrala späť a konanie bolo zastavené (uznesením č. k. 6C/71/2009-6 zo dňa 23. 03. 2009, právoplatného 15. 04. 2009). Na základe darovacej zmluvy, spisanej dňa 11.03.2009 vo forme notárskej zápisnice pod č. N 24/2009, NZ 7730/2009 (ďalej aj „darovacia zmluva“), sa stala odporkyňa podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, vedených v katastri nehnuteľností N., katastrálne územie D., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, ako dom súpisné č. XXX, postavený na parcele C KN č. XXXX/X, hospodárska budova s garážou so súpisným č. XXXX, postavené na parcelách C KN č. XXXX/X, č. XXXX/X o výmere 128 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela C KN č. XXXX/X o výmere 33 m² - záhrady, parcela C KN č. XXXX/X o výmere 61 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela C KN č. XXXX/X o výmere 314 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela C KN č. XXXX o výmere 112 m² - záhrady, parcela C KN č. XXXX o výmere 680 m² - záhrady. Nadobudla ich darom z výlučného vlastníctva navrhovateľa. V bode VII. darovacej zmluvy obdarovaná prehlásila, že berie na vedomie, že v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaná správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Rozvod manželstva obdarovanej s darcom z viny obdarovanej, prípadne opustenie spoločnej domácnosti počas manželstva na viac ako jeden mesiac, okrem iných neuvedených skutočností, bude považovaný za porušenie dobrých mravov.

Dňa 30. 04. 2012 odporkyňa opäť podala návrh na rozvod manželstva, na základe ktorého, napriek nesúhlasu jej manžela, súd manželstvo rozviedol (rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P/64/2012 - po vyhlásení rozsudku sa účastníci vzdali práva podať odvolanie, preto rozsudok neobsahuje odôvodnenie). Z obsahu rozvodového spisu vyplýva, že návrh bol podaný z dôvodu výrazného zhoršenia vzťahov medzi manželmi (od roku 2004), z dôvodu fyzického a psychického násillia voči manželke, čo opakovane riešila aj polícia; manžel jej bránil stretávať sa s deťmi z predchádzajúceho manželstva. Svedkyne - dcéry navrhovateľa - J. a G. Y. dosvedčili tvrdenia o fyzických a verbálnych útokoch ich otca voči manželke, ktorá potom zo strachu o svoje zdravie opustila spoločnú domácnosť. Súd sa oboznámil aj s tromi priestupkovými spismi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Žarnovici z roku 2012, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ sa dopúšťal fyzických útokov voči odporkyni, a nie naopak. Navrhovateľ v priebehu rozvodového konania veľmi ľutoval svoje hrubé a vulgárne správanie, najmä keď pod vplyvom alkoholu ubližoval svojej manželke. Predpokladal, že jeho správanie môže byť aj dôsledkom úrazu v čase jeho detstva, keď mal zaťaté sekerou do hlavy a nechalo to na ňom určité následky. Trval na tom, aby zobrala svoj návrh na rozvod manželstva späť.

Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvode (D.XX. XXXX) dňa XX. XX. XXXX navrhovateľ vyzval odporkyňu k vráteniu hnutel'ného a nehnuteľného majetku, pretože porušila podmienky darovacej zmluvy (opustenie spoločnej domácnosti počas manželstva na viac ako 1 mesiac). Dňa 14. 03. 2013 podal návrh na súd na vypratanie nehnuteľnosti, ktorý odôvodnil tým, že odporkyňa je povinná vrátiť mu dar v dôsledku jej hrubého správania sa voči nemu, pretože ho neustále obťažovala slovnými hrubými útokmi, ktoré neskôr prešli aj do fyzického napádania, pričom celá situácia sa vyhrotila 23. 12. 2012, v dôsledku čoho sa mu výrazne zhoršil zdravotný stav, bol hospitalizovaný na chirurgickom oddelení v Žiari nad Hronom (od 09. 01. 2013) s dlhodobou práceneschopnosťou. O tomto incidente podal 14. 01. 2013 aj trestné oznámenie na OO PZ Žarnovica. Poukázal na to, že vzhľadom na neprimerané správanie odporkyne voči nemu sa úspešne domáhal nariadenia predbežného opatrenia o zákaze vstupu do nehnuteľností odporkyňou (uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/19/2013-8 zo 04. 02. 2013) a vzhľadom na uloženú mu povinnosť súdom v lehote 30 dní od vydania predbežného opatrenia podať návrh na začatie konania vo veci samej podal návrh, o ktorom rozhodol súd odvolaním napadnutým rozsudkom.

V súdnej veci neboli splnené predpoklady pre vyhovieť návrhu vo veci samej. Navrhovateľ dňa 19. 10. 2012 zaslal odporkyni výzvu na vrátenie daru, nazvanú Výzva na vrátenie hnutel'ného a nehnuteľného majetku, ktorú odoslal 22. 10. 2012.

V zmysle platnej právnej úpravy jednostranný právny úkon je smerodajný pre zrušenie darovacej zmluvy a to s účinkami ex nunc, t. j. až od okamihu, keď prejav vôle darcu bol doručený do sféry

vplyvu obdarovaného, ktorým momentom sa obnovuje vlastnícke právo darcu a obdarovaný sa týmto momentom stáva neoprávneným držiteľom veci (§ 131 OZ). K platnému zrušeniu darovacej zmluvy nie je potrebné súdne rozhodnutie, a to ani vtedy, keď predmetom daru bola nehnuteľnosť. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru je jeho rydzo osobným právom, ktoré jeho smrťou neprechádza na ďalšie osoby a zanikne. Jedine v tom prípade, že darca za svojho života urobil voči obdarovanému prejav smerujúci k vráteniu daru, môžu sa jeho dedičia domáhať vydania predmetu daru. Uplatnenie práva na vrátenie daru prebieha vo dvoch fázach na základe právom uznaného dôvodu: darca jednostranným právnym úkonom odvoláva poskytnutý dar a následne alebo súčasne žiada o vrátenie daru. Odôvodnené odvolanie daru má za následok zánik nadobudnutého vlastníckeho práva k daru.

V danom prípade už prvostupňový súd vyhodnotil jednostranný právny úkon navrhovateľa ako neplatný, pretože navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom dôvodnosti vrátenia daru a nedokázal, že by nastali skutočnosti, uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa s týmto názorom stotožňuje.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné; okresný súd rozhodol vo veci samej správne. Z obsahu spisu (Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/38/2013), ktorého súčasťou sú aj rozvodové spisy (sp. zn. 10P/64/2012 a sp. zn. 6C/71/2009) a priestupkové spisy OO PZ Žarnovica ČVS: OR PZ-ZH-OPP 6-P-306/2012, ČVS: OR PZ-ZH-OPP 6-P-307/2012 ČVS: OR PZ-ZH-OPP 6-P-310/2012, ako aj spis o nariadení predbežného opatrenia (sp. zn. 12C/19/2013), vyplýva, že odporkyňa neopustila spoločnú domácnosť s navrhovateľom svojvoľne, ale v dôsledku agresívneho správania sa navrhovateľa voči nej. Z listinných dokladov - e-mailovej komunikácie od navrhovateľa odporkyňa vyplýva, že tento sa jej po fyzických, ale aj psychických útokoch ospravedlňuje a ľutuje svoje správanie; identické skutočnosti vyplývajú aj z výpovedí navrhovateľa pred súdom; hrubé správanie navrhovateľa potvrdzujú aj svedecké výpovede.

Okresný súd rozhodol správne, keď návrh navrhovateľa zamietol; vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v súhrne a dospel ku správnym skutkovým a právnym záverom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia ani zo všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti nevyplýva povinnosť obdarovanému strpieť akékoľvek, ba až ponižujúce správanie od darcu len vzhľadom na skutočnosť, že sa rozhodol ho obdarovať. Aj odvolací súd je toho názoru, že nielen obdarovaná voči darcovi, ale aj darca voči obdarovanej má morálnu povinnosť správať sa slušne, ohľaduplne a s rešpektom, čo v danom prípade neplatí. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva a nielen v predmetnej veci, ale aj z pripojených spisov, že je to práve navrhovateľ, ktorý vyvoláva spory a hádky s odporkyňou, v dôsledku čoho sa táto odsťahovala a podala aj návrh na rozvod manželstva. Osobitne odvolací súd poukazuje na výpovede svedkýň, dcér navrhovateľa, ktoré on sám vychovával, keďže ich matka opustila, pred súdom v tomto konaní, a aj napriek tomu svedčili v jeho neprospech a v prospech odporkyne.

Odvolací súd preto rozsudok vo výroku vo veci samej potvrdil.

Pokiaľ sa týka odvolaním napadnutého výroku o trovách konania, tento je, pokiaľ sa týka právnej úpravy, s odkazom na § 142 ods. 1 a § 149 O. s. p., správny. Nesprávne je vyčíslená výška trov právneho zastúpenia. Na túto skutočnosť poukázal navrhovateľ, keď uviedol, že za 1 úkon právnej služby je povinný zaplatiť 60,07 €, nie 419,94 €.

Podľa § 151 ods. 5 O. s. p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad, platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Sadzobníkom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pre účely určenia odmeny za právne služby, poskytované advokátom v občianskom súdnom konaní, je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení platnom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa (ďalej aj „vyhláška“). Podľa § 9 ods. 1 uvedenej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Ak v ďalších ustanoveniach vyhlášky nie je ustanovené inak, základnú sadzbu tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby, vychádzajúc z tarifnej hodnoty, určuje ustanovenie § 10 ods. 1 vyhlášky. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba

týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

V preskúmvanej právnej veci okresný súd nepostupoval správne, keď akceptoval vyúčtovanie právneho zástupcu a aplikoval znenie § 10 ods. 2 vyhlášky. Predmetom tohto konania je vypratanie nehnuteľnosti, čo vyplýva nielen z petitu návrhu, ale aj z výroku rozsudku. Pre posúdenie nároku na náhradu trov konania je právne irelevantné, že súd prejudiciálne riešil otázku splnenia podmienok na vrátenie daru; túto skutočnosť nemožno stotožniť s otázkou rozhodovania o samotnom žalobnom návrhu, ktorým bol jednoznačne návrh na vypratanie nehnuteľnosti. Presné pravidlo výpočtu tarifnej odmeny za úkon právnej služby pri vypratani nehnuteľností, určených na bývanie, pokiaľ nejde o konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, za splnenia podmienky, že klientom právneho zástupcu je fyzická osoba, stanovuje § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky. Na aplikáciu tohto zákonného ustanovenia sú splnené podmienky. Pre výpočet náhrady trov právneho zastúpenia v predmetnom konaní mala byť správne použitá základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby - 1/13 výpočtového základu, ktorá v roku 2013 predstavovala sumu 60,07 € a režijný paušál (1/100 výpočtového základu) 7,81 €. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd priznal trovy právneho zastúpenia odporkyne v prvostupňovom konaní za 4 úkony právnej služby po 60,07 € (1. príprava a prevzatie veci 10.04.2013, 2. vyjadrenie k návrhu dňa 12. 05. 2013, 3. účasť na pojednávaní 27. 05. 2013, 4. účasť na pojednávaní dňa 01. 07. 2013) spolu s režijným paušálom po 7,81 € vo výške 271,52 € ($60,07 \times 4 + 7,81 \times 4$); cestovné náhrady a náhrada za premeškaný čas (vypočítaná a priznaná okresným súdom správne) dňa 27. 05. 2013 za cestu, uskutočnená osobným motorovým vozidlom Toyota Avensis ŠPZ: BA-XXXIG s priemernou spotrebou 5,8 l nafty na 100 km z Bratislavy do Žiaru nad Hronom a späť, čo predstavuje cestu 174 km za 2 hod. 15 min.; náhrada za spotrebu pohonných látok pri spotrebe 5,8 l x 348 km /100km x 1,364 € predstavuje 27,53 €. Prepočet základnej sadzby: $348 \text{ km} \times 0,183 \text{ €} = 63,68 \text{ €}$. Náhrada za premeškaný čas za 10 polhodín á 13,01 € = 130,10 €. Náhrada za pohonné hmoty a stratu času spolu predstavuje dňa 27.05.2013 sumu 221,31 €. Dňa 01. 07. 2013 na pojednávanie opäť prišiel právny zástupca navrhovateľa na osobnom motorovom vozidle Toyota Avensis ŠPZ: BA-XXXIG s rovnakou priemernou spotrebou ako na predchádzajúce pojednávanie a má tak nárok na náhradu za spotrebu pohonných látok ako aj za premeškaný čas tiež vo výške 221,31 €, čo spolu za obidva dni a s odmenou za právne služby predstavuje 714,14 € ($271,52 + 221,31 + 221,31$).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.